

[Pelle Voigt]

være meget interessant at se på det i Folketingets Boligudvalg. Jeg synes, at det, der lægges op til i alt for høj grad i de signaler, jeg hører fra de såkaldte forhandlinger, blot har været lejeforhøjelser, som ikke er klart motiverede på et eller andet fornuftigt grundlag, og som ikke giver nogen sikkerhed for, at det eneste, vi får ud af det, ikke blot er, at lejerne skal betale noget mere og det offentlige skal betale noget mere i boligstøtte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 56:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af klagenævn for det almennyttige boligområde.
Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Fremsat 30/1 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Boligministeren (Svend Erik Hovmand):**

Først vil jeg gerne sige, at jeg ikke vil afvise, at der kan være behov for en bedre beskyttelse af lejerne i det almennyttige byggeri. Spørgsmålet er dog: Hvilke typer konflikter løses ikke i dag på en tilstrækkelig hensigtsmæssig måde, og hvordan sikres lejerne en bedre beskyttelse, hvor dette ikke sker?

Jeg har noteret mig, at det af bemærkningerne i beslutningsforslaget fremgår, at der ved fastsættelsen af de foreslåede klagenævns kompetence skal tages højde for de naturlige begrænsninger, der følger af boligregulerings-

lovens bestemmelser; jeg er meget enig i den betragtning. Først og fremmest har man inden for det almennyttige byggeri det kommunale tilsyn både for så vidt angår det enkelte almennyttige boligselskabs og den enkelte afdelings økonomiske forhold og også med hensyn til tvister mellem de enkelte boligtagere, afdelinger og selskaber. Dette tilsyn skulle sikre, at der ikke sker overtrædelse af lovgivningen for almennyttigt byggeri.

Hertil kommer de særlige bestemmelser om husleje fastsættelse, der gælder for det almennyttige byggeri, nemlig princippet om en balanceleje, hvorefter der hverken må forekomme overskud eller underskud på driften. Dette princip indskrænker i meget væsentligt omfang formålet med eventuelle tvister om huslejens størrelse.

Sidst, men ikke mindst gælder der for det almennyttige byggeri de meget vidtgående regler om beboerdemokrati. Har den af beboernes flertal valgte afdelingsbestyrelse eller et flertal af beboerne i overensstemmelse med de beboerdemokratiske regler således lovligt truffet en afgørelse, bør en sådan afgørelse ikke kunne påklages af et mindretal. Dette ville være ensbetydende med at sætte beboerdemokratiet og det kommunale tilsyn med reglernes overholdelse ud af kraft.

Jeg må derfor også tage afstand fra det i bemærkningerne til beslutningsforslaget anførte om, at spørgsmål vedrørende fastsættelse af driftsudgifter, som netop hører under beboerdemokratiets afgørelse, skulle kunne indbringes for et klagenævn. I den forbindelse kan jeg i øvrigt nævne den ændring i boligbyggeriloven, som blev vedtaget i april 1991, hvorefter jeg blev bemyndiget til at fastsætte nærmere bestemmelser om husleje fastsættelsen i den almennyttige boligsektor. Den bemyndigelse er jo som bekendt udmøntet i en bekendtgørelse, hvorefter den årlige stigningstakt i driftsudgifterne, som den enkelte afdeling har en ikke uvæsentlig indflydelse på, er blevet begrænset til 2 pct. Med denne begrænsning skulle der være taget højde for det forhold, som også er nævnt i bemærkningerne til beslutningsforslaget, nemlig at lejerne ikke kommer til at betale mere, end prisstigningerne i den øvrige del af samfundsøkonomien tilsiger, ligesom det offentlige og dermed skatteyderne ikke via boligstøtten kommer til at betale mere end nødvendigt.